

1. Nazwa, siedziba i podstawowy przedmiot działalności

ZPUE S.A. z siedzibą we Włoszczowie (do dnia 18 grudnia 2006 roku Spółka funkcjonowała pod nazwą Zakład Produkcji Urządzeń Elektrycznych B.Wypychewicz Spółka Akcyjna) powstał na podstawie umowy spółki potwierdzonej aktem notarialnym. Spółka rozpoczęła działalność 7 stycznia 1997 r. z dniem pierwszego wpisu do Rejestru Handlowego Sądu Rejonowego w Kielcach pod nr RHB – 2536.

Do Krajowego Rejestru Sądowego wpisana została w dniu 27 listopada 2001 r. za numerem KRS: 0000052770. Organem prowadzącym rejestr jest Sąd Rejonowy w Kielcach, X Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Podstawowym przedmiotem działalności emitenta według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej (PKD 27.12.Z).

Przedmiotem działalności Spółki jest:

- produkcja wyrobów betonowych budowlanych, z wyjątkiem budynków prefabrykowanych,
- produkcja konstrukcji metalowych,
- produkcja metalowych elementów stolarki budowlanej,
- produkcja aparatury rozdzielczej i sterowniczej energii elektrycznej, z wyjątkiem działalności usługowej,
- działalność usługowa w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji elektrycznej aparatury rozdzielczej i sterowniczej,
- wykonanie robót ogólnobudowlanych w zakresie rozdzielczych obiektów liniowych: rurociągów, linii elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych – lokalnych,
- towarowy transport drogowy pojazdami uniwersalnymi.

Według klasyfikacji przyjętej przez rynek regulowany Spółka zakwalifikowana jest do spółek z branży przemysłu elektromaszynowego.

2. Czas trwania Spółki

Czas trwania ZPUE S.A. jest nieoznaczony.

3. Wskazanie okresów sprawozdawczych

Prezentowane sprawozdanie finansowe sporządzone obejmuje okres 2011 roku, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 roku oraz okres porównywalny roku 2010, tj. od 1 stycznia do 31 grudnia 2010 roku.

4. Skład osobowy Zarządu

Na dzień 31 grudnia 2011 roku Zarząd ZPUE S.A. we Włoszczowie działał w następującym składzie:

- Prezes Zarządu – Andrzej Grzybek,
- Członek Zarządu – Stanisław Toborek,
- Członek Zarządu – Mariusz Synowiec.

Na dzień 31 grudnia 2011 roku prokurentami ZPUE S.A. są:

- Prokurent – Henryk Arkit,
- Prokurent – Jerzy Banyś,
- Prokurent – Iwona Dobosz,
- Prokurent – Krzysztof Jamróż,
- Prokurent – Katarzyna Kusa,
- Prokurent – Aneta Lichosik,
- Prokurent - Wojciech Pyka,
- Prokurent – Tomasz Stępień,
- Prokurent – Piotr Zawadzki,
- Prokurent – Jadwiga Zawisza.

Zmiany w składzie Prokurentów w 2011 roku:

- W dniu 25 lipca 2011 r. Zarząd Spółki odwołał prokurę udzieloną Panu Kazimierzowi Grabiec (Raport bieżący nr 23/2011).
- W dniu 26 października 2011 r. Zarząd Spółki udzielił prokury Pani Jadwidze Zawisza oraz Panu

Wojciechowi Pyka (Raport bieżący nr 38/2011).

- W dniu 30 grudnia 2011 r. Zarząd ZPUE S.A. odwołał prokurę Panu Krzysztofowi Prus oraz udzielił prokury Pani Anecie Lichosik (Raport bieżący nr 48/2011).

5. Skład Rady Nadzorczej

Na dzień 31 grudnia 2011 roku Rada Nadzorcza ZPUE S.A. we Włoszczowie działała w następującym składzie:

- Prezes Rady Nadzorczej – Bogusław Wypychewicz,
- Zastępca Prezesa Rady Nadzorczej – Małgorzata Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Henryka Grzybek,
- Członek Rady Nadzorczej – Teresa Wypychewicz,
- Członek Rady Nadzorczej – Czesław Wypychewicz.

W roku 2011 nie nastąpiły zmiany w składzie Rady Nadzorczej ZPUE S.A.

6. W skład ZPUE S.A. nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne.

7. ZPUE S.A. jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej ZPUE S.A.. Spółka sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

8. W okresie, za który sporządzone jest sprawozdanie z działalności jednostki nie nastąpiło połączenie jakichkolwiek spółek z ZPUE S.A.

9. Sprawozdanie finansowe sporządzono przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę przez co najmniej 12 kolejnych miesięcy i dłużej. Nie są znane okoliczności, które wskazywałyby na istnienie zagrożeń dla kontynuacji działalności.

10. Sprawozdania finansowe podlegały przekształceniu w celu zapewnienia porównywalności danych finansowych.

Zarząd ZPUE S.A. nie dokonał ich przekształcenia sprawozdań za 2011.

11. Korekty sprawozdania finansowego i porównywalnych danych finansowych wynikające z opinii podmiotów uprawnionych do badania.

W przedstawionym sprawozdaniu finansowym oraz porównywalnych danych finansowych nie dokonano korekt wynikających z zastrzeżeń w opiniach podmiotów uprawnionych do badania o sprawozdaniach finansowych za lata, za które sprawozdanie finansowe zostało zamieszczone w raporcie.

12. Określenie przyjętych zasad rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów oraz przychodów i kosztów, ustalenie wyniku finansowego oraz sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego i danych porównywalnych.

Stosowane przez jednostkę zasady rachunkowości dostosowane są do wymogów wynikających z Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz związanych z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej (dalej MSSF), a w zakresie nieuregulowanym w tych Standardach na podstawie ustawy o rachunkowości i wydanych na jej podstawie przepisach wykonawczych (dalej UOR).

12.1. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

Zasady ewidencji rzeczowych aktywów trwałych

Za *rzeczowe aktywa trwałe* uznaje się takie składniki aktywów, które:

- są utrzymywane przez jednostkę gospodarczą w celu wykorzystania ich w procesie produkcyjnym lub przy dostawach towarów i świadczeniu usług, w celu oddania do używania innym podmiotom na podstawie umowy najmu lub w celach administracyjnych oraz
- którym towarzyszy oczekiwanie, iż będą wykorzystane przez czas dłuższy niż jeden okres.

Pozycję rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako składnik aktywów jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne związane ze składnikiem aktywów oraz, że można wycenić w sposób wiarygodny cenę nabycia lub koszt wytworzenia tego składnika aktywów.

Do środków trwałych jednostki zalicza się;

- grunty (w tym prawo wieczystego użytkowania gruntów),
- budynki,
- obiekty inżynierii lądowej i wodnej,
- maszyny, urządzenia,
- środki transportu,
- inne przedmioty.

Do środków trwałych jednostki zalicza się również obce środki trwałe używane przez nią na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jeżeli z innych przepisów wynika prawo dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) przez korzystającą z tych środków jednostkę. Przedmioty w cenie do 3 500,00 zł. traktowane są jako materiały. Z chwilą wydania do użytkowania wartość ich odpisuje się w koszty materiałowe oraz ujmuje w ewidencji pozabilansowej ilościowo-wartościowej. Materiały objęte są ewidencją pozabilansową wg miejsc użytkowania. Za kryterium do objęcia materiałów ewidencją przyjęto okres użytkowania dłuższy niż rok.

Środki trwałe w cenie jednostkowej powyżej 3 500,00 zł. są wprowadzane do ewidencji środków trwałych. Ewidencja środków trwałych pozwala wprowadzić wyróżniki rozróżniając środki trwałe sfinansowane ze źródeł innych (np. z budżetu państwa, z dotacji unijnych). Środki trwałe rejestrowane są w pozycjach analitycznych zgodnie z symboliką KRŚT.

Za **wartości niematerialne** uznaje się nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania:

- prawa majątkowe, autorskie prawa majątkowe, licencje, koncesje, prawa do: projektów, wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów zdobniczych lub użytkowych,
- koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, nakłady na prace rozwojowe,
- wartość firmy,
- know-how,

o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane na potrzeby związane z prowadzoną działalnością gospodarczą albo oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

Pozycja rzeczowych aktywów trwałych, która kwalifikuje się do ujęcia jako składnik aktywów, początkowo wyceniana jest według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia. Na cenę nabycia lub koszt wytworzenia pozycji rzeczowych aktywów trwałych składa się cena zakupu, łącznie z cłami importowymi i bezzwrotnymi podatkami od zakupu i wszystkimi innymi pozwalającymi się bezpośrednio przyporządkować kosztami poniesionymi w celu doprowadzenia składnika aktywów do stanu zdolności użytkowej, który jest zgodny z jego zamierzonym wykorzystaniem. W przypadku wytworzenia we własnym zakresie jest to koszt wytworzenia, za który uważa się wartość zużytych składników rzeczowych i usług obcych, kosztów wynagrodzeń za pracę wraz z narzutami i inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Do kosztu wytworzenia nie zalicza się kosztów ogólnych zarządu, kosztów sprzedaży, pozostałych kosztów operacyjnych i finansowych oraz kosztów nadmiernych braków, nadmiernego zużycia robocizny i innych zasobów w trakcie budowy, montażu lub ulepszenia środków trwałych i dostosowania do używania.

W razie nabycia w drodze spadku lub darowizny lub w inny nieodpłatny sposób wartość początkową środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej stanowi cena sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu z dnia nabycia, chyba że umowa darowizny albo umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości. Za cenę rynkową uważa się cenę stosowaną w danej miejscowości w obrocie składnikami tego samego rodzaju, gatunku z uwzględnieniem ich stanu technicznego i stopnia zużycia.

W przypadku trudności w ustaleniu kosztu wytworzenia środka trwałego jego wartość początkową ustala biegły rzeczoznawca z uwzględnieniem cen rynkowych z dnia przekazania składnika do użytkowania.

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym środków trwałych jest „Księga inwentarzowa środków trwałych” z podziałem na grupy środków trwałych.

„Księga inwentarzowa środków trwałych” obejmuje m.in. następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy odrębny dla każdego obiektu,
2. datę przyjęcia na stan, numer dowodu, rodzaj dowodu,
3. rok budowy (nabycia),
4. nazwę środka trwałego,
5. symbol klasyfikacji rodzajowej środka trwałego,
6. wartość początkową,
7. zmiany wartości następujące w okresie użytkowania,
8. roczną stopę amortyzacji,
9. roczną i miesięczną kwotę amortyzacji,
10. umorzenie dotychczasowe,

11. wartość netto,
12. datę wycofania z użytkowania i numer dowodu,
13. inne dane (wydział, stanowisko kosztów, rodzaj pozyskanego dofinansowania itp.).

Podstawowym narzędziem ewidencyjnym wartości niematerialnych i prawnych jest „Księga wartości niematerialnych i prawnych”.

„Księga wartości niematerialnych i prawnych” obejmuje następujące pozycje:

1. numer inwentarzowy,
2. nazwę,
3. datę zakupu lub wytworzenia,
4. datę księgowania i numer dowodu nabycia,
5. datę oddania do użytku,
6. wartość początkową,
7. roczną stopę amortyzacji,
8. wartość amortyzacji rocznej, miesięcznej i od początku użytkowania,
9. wartość netto,
10. datę pełnego umorzenia,
11. datę i numer dowodu wycofania z ewidencji,
12. inne dane (dział, stanowisko kosztów itp.).

Obce środki trwałe ujmuje się w ewidencji pozabilansowej na koncie 090.”

Późniejsze nakłady odnoszące się do pozycji rzeczowych aktywów trwałych, która już została ujęta jako składnik aktywów są dodawane do wartości bilansowej tego składnika aktywów, o ile jest prawdopodobne, że jednostka uzyska przyszłe korzyści ekonomiczne, które przewyższa korzyści możliwe do osiągnięcia w ramach pierwotnie oszacowanych korzyści uzyskiwanych z już posiadanego składnika aktywów. Wszelkie pozostałe późniejsze nakłady są ujmowane jako koszty okresu, w którym zostały poniesione. Nakłady na remonty i konserwacje rzeczowych aktywów trwałych ponoszone w celu przywrócenia lub utrzymania przyszłych korzyści ekonomicznych, jakich jednostka może oczekiwać w oparciu o pierwotnie oszacowane korzyści ujmuje się jako koszty w momencie poniesienia.

Główne części składowe niektórych pozycji rzeczowych aktywów trwałych ujmuje się jako odrębne aktywa, z uwzględnieniem niezależnego okresu ich ekonomicznego użytkowania.

Umorzenie

Podlegająca amortyzacji wartość rzeczowych aktywów trwałych rozkładana jest w sposób systematyczny na przestrzeni okresu ich użytkowania. Stosowana metoda amortyzacji odzwierciedla tryb konsumowania przez jednostkę gospodarczą korzyści ekonomicznych ze składnika aktywów.

Odpisy amortyzacyjne ujmowane są jako koszt danego okresu.

Okres użytkowania pozycji rzeczowych aktywów trwałych oraz metoda amortyzacji podlega corocznej weryfikacji i jeżeli oczekiwania znacząco różnią się od wcześniejszych szacunków, odpisy amortyzacyjne za bieżące i przyszłe okresy są korygowane.

Podstawę dokonywania odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych stanowi aktualny plan amortyzacji sporządzany na pierwszy dzień każdego roku obrotowego, określający stawki i kwoty rocznych odpisów poszczególnych środków trwałych.

Plan amortyzacji zawiera m.in.:

- numer inwentarzowy,
- symbol klasyfikacji rodzajowej,
- nazwę obiektu,
- datę przyjęcia do użytkowania,
- wartość początkową,
- metodę amortyzacji,
- stopę rocznej amortyzacji,
- roczną i miesięczną kwotę odpisów.

W przypadku środków trwałych przyjętych użytkowanych na podstawie umów leasingu operacyjnego, które w myśl przepisów ustawy o rachunkowości zaliczane są do środków trwałych – okres amortyzacji ustala się w oparciu o okres ekonomicznej użyteczności.

W razie zmiany techniki produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn powodujących trwałą utratę gospodarczej przydatności środka trwałego dokonuje się, w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych, odpowiednich, nieplanowanych odpisów amortyzacyjnych.

Wycena środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych

Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne, a także o odpisy

z tytułu trwałej utraty wartości. Środki trwałe i wartości niematerialne i prawne umarza się metodami określonymi w punkcie poprzedzającym.

Wycena pozostałych aktywów i pasywów

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartość środków trwałych w budowie zwiększają ujemne różnice kursowe oraz odsetki od kredytów za okres budowy środka trwałego, zaś zmniejszają odpisy z tytułu trwałej utraty jego wartości.

Nieruchomości ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne zaliczane do inwestycji ewidencjonuje się i wycenia:

według zasad obowiązujących dla środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, czyli według ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Udziały (akcje) w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się według cen nabycia pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Zapasy materiałów, towarów, produktów gotowych, półproduktów i produktów w toku wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia lub też wartości netto możliwej do uzyskania, w zależności od tego, która z kwot jest niższa.

W odniesieniu do zapasów materiałów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów towarów jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

W odniesieniu do zapasów produktów gotowych jednostka prowadzi ewidencję:

- ilościowo-wartościową w magazynie.

Stan magazynu jest uzgadniany z ewidencją wartościową prowadzoną przez księgowość na koniec każdego miesiąca.

Przyjęcie materiałów do magazynu następuje według:

- rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód materiałów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO),

Przyjęcie towarów do magazynu następuje według rzeczywistych cen zakupu.

Rozchód towarów z magazynu wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Przyjęcie produktów gotowych z produkcji do magazynu następuje według:

- cen ewidencyjnych; wartość zapasów do kosztów wytworzenia korygują odchylenia, które rozliczane są na zapas i na rozchód zapasów na podstawie wskaźnika odchyień.

Rozchód produktów gotowych z magazynu w przypadku prowadzenia ewidencji według:

rzeczywistego kosztu wytworzenia wycenia się metodą:

„pierwsze weszło, pierwsze wyszło” (FIFO).

Zapasy produkcji nie zakończonej na dzień bilansowy wycenia się według:

- bezpośrednich kosztów wytworzenia, na które składają się koszty związane bezpośrednio z jednostką produkcji, takie jak bezpośrednia robocizna i materiały bezpośrednie. Składają się na nie także systematycznie rozłożone, stałe i zmienne koszty produkcji, poniesione przy przetwarzaniu materiałów na wyroby gotowe. Stałymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które pozostają stosunkowo niezmiennie niezależnie od wielkości produkcji, takie jak koszty amortyzacji i utrzymania budynków i wyposażenia fabryki oraz produkcyjne (fabryczne) koszty zarządzania i administracji. Zmiennymi pośrednimi kosztami produkcji są te pośrednie koszty produkcji, które zmieniają się bezpośrednio lub prawie bezpośrednio wraz ze zmianą wielkości produkcji, takie jak pośrednie koszty materiałów i robocizny.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia lub wartości rynkowej.

Inwestycje krótkoterminowe, dla których nie istnieje aktywny rynek, wycenia się w wartości godziwej.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności, czyli po uwzględnieniu odpisów aktualizujących ich wartość. Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty. W odniesieniu do:

- należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu komisarzowi w postępowaniu upadłościowym, z chwilą powzięcia informacji,
- należności od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego – w pełnej wysokości, z chwilą uzyskania postanowienia sądu,
- należności kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna – do wysokości niepokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem z chwilą z chwilą skierowania wierzytelności potwierdzonej prawomocnym wyrokiem sądu na drogę postępowania egzekucyjnego.
- należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności, w stosunku do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego – w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania, z chwilą powzięcia informacji,
- należności przeterminowanych (o okresie przeterminowania dłuższym niż 365 dni) lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności, w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu z chwilą skierowania wierzytelności potwierdzonej prawomocnym wyrokiem sądu na drogę postępowania egzekucyjnego.

Zobowiązania zgodnie z MSR 39, tj. czyli wg zamortyzowanego kosztu.

Zobowiązania finansowe, dla których określony jest termin wymagalności wycenia się zgodnie z MSR 36, tj. wg zamortyzowanego kosztu.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Rezerwy na straty i zobowiązania wycenia się w uzasadnionej, wiarygodnie oszacowanej wartości.

Rezerwy tworzone są gdy:

- na jednostce ciąży obecny obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych,
- prawdopodobne jest, że wypełnienie obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne,
- można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego obowiązku.

Rezerwę zmniejsza zrealizowanie obowiązku, na który została utworzona, zaś niewykorzystane rezerwy (z uwagi na ustanie lub zmniejszenie ryzyka strat, na które zostały utworzone) rozwiązuje się na dobro kont pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Udziały (akcje) własne wycenia się według cen nabycia.

Kapitały oraz pozostałe aktywa i pasywa wycenia się według wartości nominalnej.

Wycena aktywów i pasywów wyrażonych w walutach obcych

Na dzień bilansowy:

wyrażone w walutach obcych aktywa (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) oraz pasywa wycenia się po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski,

W ciągu roku obrotowego:

- 1) operacje sprzedaży i kupna walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku, z którego usług korzysta jednostka, bądź po kursie wynegocjowanym;
W przypadku ogłoszenia przez bank, z którego usług korzysta jednostka więcej niż jednej tabeli spółka przyjmuje, w przypadku ogłoszenia dwóch tabel w ciągu dnia – kursy z pierwszej ogłoszonej tabeli, a w przypadku ogłoszenia więcej niż dwóch - kursy z drugiej ogłoszonej w ciągu dnia tabeli kursów.
- 2) należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs;
- 3) waluta pobierana z konta na zaliczki na delegacje pracowników wycenia się po kursie średnim NBP, a w przypadku jej zakupu po cenie nabycia (kursu sprzedaży banku obsługującego jednostkę);
- 4) rozchód waluty z rachunku walutowego dokonuje się wg metody FIFO;
- 5) zaliczki pobrane na delegacje zagraniczne wypłacone w złotych rozlicza się wg kursów:
 - średniego NBP z dnia pobrania zaliczki w PLN dla waluty, dla której firma prowadzi odrębne rachunki walutowe, tj. EURO bądź USD,
 - sprzedaży z dnia pobrania zaliczki w PLN dla pozostałych walut.

Zasady wyceny zobowiązań warunkowych

Zobowiązanie warunkowe jest możliwym zobowiązaniem, które powstaje na skutek zdarzeń przeszłych i którego istnienie zostanie potwierdzone dopiero w przyszłości w momencie wystąpienia niepewnych zdarzeń (nad którymi jednostka nie ma pełnej kontroli). Zobowiązaniem warunkowym może być również obecne zobowiązanie jednostki, które powstaje na skutek przeszłych zdarzeń i którego nie można wycenić wystarczająco wiarygodnie lub nie jest prawdopodobne, aby wypełnienie tego zobowiązania spowodowało wpływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne. W związku z tym zobowiązanie takie nie jest prezentowane

w bilansie, ale jest opisywane w dodatkowych informacjach i objaśnieniach do sprawozdania finansowego.

Przykładem zobowiązań warunkowych mogą być zobowiązania wynikające z udzielonych przez jednostkę gwarancji lub poręczeń majątkowych.

Zobowiązanie warunkowe wycenia się w wartości udzielonych gwarancji, poręczeń lub w inny sposób wiarygodnie oszacowanej wartości.

Zasady wyceny instrumentów pochodnych zabezpieczających wartość aktywów

W jednostce mogą występować pochodne instrumenty finansowe (np. terminowe kontrakty forward) charakteryzujące się następującymi cechami:

- ich wartość zależy od zmiany wartości instrumentu bazowego (stopy procentowej, kursu bazowego, kursu wymiany walut itp.),
- wydatki początkowe na ich nabycie nie występują lub są bardzo niskie,
- rozliczenie instrumentu nastąpi w przyszłości.

Kontrakty terminowe mogą być zawierane w celu zabezpieczenia się przez jednostkę przed niekorzystnymi dla niej zmianami kursów walutowych, stóp procentowych, indeksów giełdowych.

Jednostka może stosować pochodne instrumenty zabezpieczające w celu:

- zabezpieczenia wartości godziwej, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian wartości godziwej wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami finansowymi lub określoną ich częścią,
- zabezpieczenia przepływów pieniężnych, to jest ograniczenia zagrożenia wpływu na wynik finansowy zmian w przepływach pieniężnych wynikających z określonego ryzyka związanego z wprowadzonymi do ksiąg rachunkowych aktywami i zobowiązaniami, uprawdopodobnionymi przyszłymi zobowiązaniami lub planowanymi transakcjami.

Kontrakty dotyczące instrumentów finansowych uznaje się za służące ograniczeniu ryzyka związanego z aktywami lub pasywami jednostki, tj. zabezpieczeniu tych aktywów lub pasywów, jeżeli co najmniej:

- przed zawarciem kontraktu ustalono jego cel oraz określono, które aktywa lub pasywa mają zostać za pomocą tego kontraktu zabezpieczone,
- zabezpieczający instrument finansowy będący przedmiotem kontraktu i zabezpieczane za jego pomocą aktywa lub pasywa charakteryzują się podobnymi cechami, a w szczególności wartością nominalną, datą zapadalności, wpływem zmian stopy procentowej albo kursu waluty,
- stopień pewności oczekiwań dotyczących przewidywanych w wyniku kontraktu przepływów środków pieniężnych jest znaczny.

Jeżeli powyższe warunki zostały spełnione, to przy wycenie zabezpieczanych aktywów lub pasywów uwzględnia się wartość nabytych dla ich zabezpieczenia instrumentów finansowych oraz zmiany ich wartości.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić pojedynczy składnik wprowadzonych do ksiąg rachunkowych aktywów lub zobowiązań bądź nie wprowadzone do ksiąg rachunkowych prawdopodobne przyszłe zobowiązania lub transakcje.

Pozycję zabezpieczaną może stanowić również grupa aktywów lub zobowiązań. Zabezpieczenie może dotyczyć jednego z czynników ryzyka zagrażającego zmianami wartości godziwej lub przepływów pieniężnych pod warunkiem, że efektywność takiego czynnika ryzyka może być efektywnie zmierzona.

Do szczególnych zasad rachunkowości dotyczących pochodnych instrumentów finansowych, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale opracowania, stosuje się zasady ustalone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. Nr 149, poz. 1674).

Rezerwy i aktywa z tytułu podatku dochodowego

Rezerwę na podatek dochodowy tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej w przyszłości zapłaty w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych. Przejściowe różnice dodatnie powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Wysokość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustaleniu rezerwy należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy ujemnej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Aktywa z tytułu podatku odroczonego” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasad ostrożności.

Wysokość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się przy uwzględnieniu stawek podatku dochodowego obowiązującego w roku powstania obowiązku podatkowego, to jest w roku realizacji różnic przejściowych.

Przy ustalaniu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego należy uwzględnić stan rozliczeń różnicy dodatniej (o ile wystąpiła) zaksięgowanej na koncie „Rezerwa na podatek dochodowy” według stanu na ostatni dzień poprzedniego roku obrotowego.

Rezerwa na podatek dochodowy oraz aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w bilansie wykazywane są oddzielnie. Rezerwę i aktywa można kompensować, jeżeli wystąpi tytuł uprawniający do jednoczesnego uwzględnienia przy obliczaniu kwoty zobowiązania podatkowego.

Bierne rozliczenia międzyokresowe

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzone są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających w szczególności:

- 1) z wartości świadczeń wykonanych przez kontrahentów, których kwotę można wiarygodnie oszacować,
- 2) z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń wynikających z bieżącej działalności, których kwotę można oszacować, mimo że data ich powstania nie jest jeszcze znana i do których można zaliczyć m.in.:

- koszty badania sprawozdania finansowego i inne koszty dotyczące okresu sprawozdawczego,
- pozostałe uzasadnione ryzykiem gospodarczym i zwyczajami handlowymi.

Bierne rozliczenia międzyokresowe prezentuje się w pasywach bilansu w pozycji B.I.3 Pozostałe rezerwy krótkoterminowe.

Zasady wyceny rozliczeń międzyokresowych przychodów i kosztów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów, to stan na dzień bilansowy wartości nominalnej przychodów (długoci i krótkoterminowych), których realizacja następuje w okresach przyszłych. Do rozliczeń międzyokresowych przychodów zalicza się między innymi:

- pobrane wpłaty lub zarachowane należności od kontrahentów za świadczenia, które zostaną wykonane w następnym roku obrotowym,
- otrzymane dotacje związane z nabyciem lub wytworzeniem środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych. Otrzymane dotacje lub inne dopłaty ewidencjonowane są w korespondencji z kontem rozrachunkowym 246, na którym prowadzona jest szczegółowa analityka otrzymanych dotacji. Dotacje zaewidencjonowane na koncie rozliczeń międzyokresowych przychodów rozliczenie są w pozostałe przychody operacyjne proporcjonalnie do kosztów amortyzacji środków trwałych sfinansowanych z otrzymanych dotacji. Przyjęcie środków trwałych do ewidencji środków trwałych w module „Środki trwałe” pozwala na wprowadzenie odznaczenia pozwalającego na rozróżnienie środków trwałych sfinansowanych dotacją oraz określenie wartości amortyzacji odpowiadającej części sfinansowanej dotacją.

Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Czynne rozliczenia międzyokresowe

Rozliczenia międzyokresowe kosztów tworzą koszty pośrednie. W ciągu okresu sprawozdawczego przedmiotem rozliczeń międzyokresowych są między innymi:

- koszty czynszów i dzierżawy płaconych z góry,
 - koszty energii opłaconej z góry,
 - koszty ubezpieczeń majątkowych,
 - koszty opłat za wieczyste użytkowanie gruntów,
 - podatek od nieruchomości,
 - aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego,
 - inne koszty dotyczące następnych okresów sprawozdawczych (prenumeraty, przedpłaty na targi itp.).
- Koszty podlegające aktywowaniu na koncie rozliczeń międzyokresowych rozliczane są proporcjonalnie do upływu czasu w kolejnych okresach obrotowych, których dotyczą.

Ewidencja dla celów ustalenia dochodu do opodatkowania

W celu prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w planie kont jednostki zostały wyróżnione konta analityczne, grupujące koszty działalności podstawowej, koszty finansowe oraz pozostałe koszty operacyjne nie stanowiące kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym z jednej strony oraz grupujące przychody finansowe i pozostałe przychody

operacyjne nie stanowiące przychodów lub zwolnione z opodatkowania - z drugiej strony. Rozróżnienie analityczne w kontach bilansowych ma potwierdzenie w ewidencji pozabilansowej grupującej koszty i przychody na kontach zespołu „9”. Dodatkowo na kontach zespołu „9” ewidencjonowane są koszty i przychody, które nie zostały zaewidencjonowane na kontach bilansowych, a mają wpływ na ustalenie podstawy opodatkowania. Są to m.in. wypłacone w okresie sprawozdawczym, a dotyczące okresu minionego: wynagrodzenia, składki ZUS i inne świadczenia pracownicze, zapłacone odsetki i inne.

Ewidencja dla celów rozliczenia z urzędem skarbowym z tytułu podatku VAT

Naliczony podatek od towarów i usług VAT ewidencjonowany jest na koncie „221”.

Sprzedaż wyrobów, towarów lub innych składników majątkowych podlega księgowaniu w wartości netto na kontach przychodów ze sprzedaży. Podatek należny ewidencjonowany jest na koncie „222”.

Rozliczenia z Urzędem Skarbowym z tytułu VAT prowadzone są na koncie „220”. Saldo tego konta wykazuje na koniec każdego okresu wartość rozliczeń zgodną z deklaracją. Ewidencja podatku naliczonego do rozliczenia w następnych okresach na podstawie rejestru VAT jest prowadzona na koncie „223”.

12.2. Wybór systemu rachunku zysków i strat

W ZPUE S.A. sporządza się rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym.

Wynik finansowy netto składa się z:

- wyniku ze sprzedaży,
- wyniku z pozostałej działalności operacyjnej,
- wyniku z operacji finansowych,
- wyniku z operacji nadzwyczajnych,
- obowiązkowego obciążenia wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych.

Ewidencja kosztów prowadzona jest w układzie rodzajowym z wykorzystaniem konta „490 – Rozliczenie kosztów” oraz w układzie kalkulacyjnym w zespole „5”.

12.3. Metoda sporządzania sprawozdania z przepływów pieniężnych

Jednostka sporządza sprawozdanie z przepływów pieniężnych metodą pośrednią. Rachunek przepływów pieniężnych przedstawia informacje na temat przepływów środków pieniężnych zaistniałych w ciągu okresu sprawozdawczego, w podziale na działalność operacyjną, inwestycyjną i finansową.

12.4. Sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym

Jednostka sporządza sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym.

12.5. Szczegółowość sprawozdania finansowego

Za sporządzenie i prezentację sprawozdań finansowych jednostki odpowiada Zarząd. Skonsolidowane sprawozdanie zawiera następujące części składowe:

- a) Skonsolidowane sprawozdanie z sytuacji majątkowej,
- b) Skonsolidowany rachunek zysków i strat,
- c) Skonsolidowane sprawozdanie ze zmian w kapitale własnym,
- d) Skonsolidowane sprawozdanie z przepływów pieniężnych,
- e) Skonsolidowane sprawozdanie z całkowitych dochodów,
- f) informację o przyjętych zasadach rachunkowości oraz dane objaśniające.

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe przedstawia informacje, które są:

- a) przydatne dla użytkowników w procesie podejmowania decyzji,
- b) wiarygodne, czyli takie, dzięki którym sprawozdanie finansowe:
 - wiernie przedstawia wyniki finansowe i sytuację finansową jednostki,
 - odzwierciedla ekonomiczną treść zdarzeń i transakcji, a nie tylko ich formę prawną,
 - jest obiektywne, czyli bezstronne,
 - jest zgodne z zasadą ostrożnej wyceny,
 - jest kompletne we wszystkich istotnych aspektach.

Przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego stosowane są nadrzędne zasady rachunkowości, tzn.:

- zasada kontynuacji działalności,
- zasada memoriału,
- zasada ciągłości prezentacji,
- zasada istotności.

12.6. Zasada istotności

Ustala się, że dla rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki jako kwoty istotne traktuje się te kwoty, które przekraczają 1% sumy bilansowej za poprzedni okres sprawozdawczy w przypadku wielkości bilansowych lub te kwoty, które przekraczają 5% wyniku finansowego brutto w przypadku wielkości wynikowych.

Ostateczną decyzję co do wysokości kwoty istotności podejmuje osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg w porozumieniu z kierownikiem jednostki.

12.7 W 2011 roku weszły w życie następujące zmiany standardów lub interpretacje:

- Zmiany do MSR 24 „Ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych” - Uproszczenie wymogów dotyczących ujawnień przez jednostki powiązane z państwem oraz doprecyzowanie definicji jednostek powiązanych, zatwierdzone w UE w dniu 19 lipca 2010 roku (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych począwszy od 1 stycznia 2011 roku lub po tej dacie),
- Zmiany do różnych standardów i interpretacji „Poprawki do MSSF (2010)” - dokonane zmiany w ramach procedury wprowadzania dorocznych poprawek do MSSF opublikowane w dniu 6 maja 2010 roku (MSSF 1, MSSF 3, MSSF 7, MSR 1, MSR 27, MSR 34 oraz KIMSF 13) ukierunkowane głównie na rozwiązywanie niezgodności i uściślenie słownictwa, zatwierdzone w UE w dniu 18 lutego 2011 roku (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się w dniu lub po ich dacie - 1 lipca 2010 roku lub 1 stycznia 2011 roku - w zależności od standardu/interpretacji).
- Zmiany do KIMSF 14 „MSR 19 - Limit wyceny aktywów z tytułu określonych świadczeń, minimalne wymogi finansowania oraz ich wzajemne zależności” - przedpłaty w ramach minimalnych wymogów finansowania, zatwierdzone w UE w dniu 19 lipca 2010 roku (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2011 roku lub po tej dacie),
- Interpretacja KIMSF 19 „Regulowanie zobowiązań finansowych przy pomocy instrumentów kapitałowych” zatwierdzona w UE w dniu 23 lipca 2010 roku (obowiązujące w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2010 roku lub po tej dacie).

W/w standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miały wpływu na dotychczas stosowaną politykę rachunkowości Spółki.

Na dzień 31.12.2011 roku zostały opublikowane i zatwierdzone przez UE, ale jeszcze nie weszły w życie następujące standardy i interpretacje:

- Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” - przeniesienia aktywów finansowych, zatwierdzone w UE w dniu 22 listopada 2011 roku (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2011 roku lub po tej dacie).

Spółka postanowiła nie skorzystać z możliwości wcześniejszego zastosowania powyższych standardów, zmian do standardów i interpretacji. Według szacunków Spółki, w/w standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miałyby istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez jednostkę na dzień bilansowy.

Ponadto na dzień 31.12.2011 roku zostały przyjęte przez RMSR, ale jeszcze nie zatwierdzone przez UE następujące standardy i interpretacje:

- MSSF 9 „Instrumenty finansowe” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2015 roku lub po tej dacie),
- MSSF 10 „Skonsolidowane sprawozdania finansowe” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- MSSF 11 „Wspólne ustalenia umowne” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- MSSF 12 „Ujawnienia na temat zaangażowania w inne jednostki” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- MSSF 13 „Wycena wartości godziwej” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- MSR 27 (znowelizowany w roku 2011) „Jednostkowe sprawozdania finansowe” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- MSR 28 (znowelizowany w roku 2011) „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych oraz wspólne przedsięwzięcia” (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- Zmiany do MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” - kompensowanie aktywów i

zobowiązań finansowych (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),

- Zmiany do MSSF 9 „Instrumenty finansowe” oraz MSSF 7 „Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji” -obowiązkowa data wejścia w życie i przepisy przejściowe,
- Zmiany do MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” - prezentacja składników innych całkowitych dochodów (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 lipca 2012 roku lub po tej dacie),
- Zmiany do MSR 12 „Podatek dochodowy” - Podatek odroczony: realizacja aktywów (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2012 roku lub po tej dacie),
- Zmiany do MSR 19 „Świadczenia pracownicze” - poprawki do rachunkowości świadczeń po okresie zatrudnienia (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 roku lub po tej dacie),
- Zmiany do MSR 32 „Instrumenty finansowe: prezentacja” - kompensowanie aktywów i zobowiązań finansowych (obowiązujący w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2014 roku lub po tej dacie),

Według szacunków Spółki, w/w standardy, interpretacje i zmiany do standardów nie miałyby istotnego wpływu na sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez jednostkę na dzień bilansowy.

13. Kursy przeliczenia wybranych danych finansowych

Wybrane dane finansowe zamieszczone w sprawozdaniu finansowym za rok 2011 r. zostały przeliczone według następujących kursów wymiany złotego w stosunku do EUR:

- poszczególne pozycje aktywów i pasywów bilansu przeliczono według średniego kursu EUR obowiązującego na dzień 31 grudnia 2011 r., ustalonego przez Narodowy Bank Polski, tj. 4,4168 zł. i na dzień 31 grudnia 2010 r. – 3,9603 zł.

- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych przeliczona na EUR według kursu, stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ustalonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na ostatni dzień każdego zakońzonego miesiąca obrotowego:

- dla okresu styczeń – grudzień 2011 r. – 4,1401 zł.
- dla okresu styczeń – grudzień 2010 r. – 4,0044 zł.

Kurs EUR do wyliczenia pozycji Bilansu:

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2011 r. – Tabela 252/A/NBP/2011 – 4,4168 zł.

Średni kurs EUR NBP z dnia 31.12.2010 r. – Tabela 255/A/NBP/2010 – 3,9603 zł.

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 do 31-12-2011 r.		
Numer tabeli	Data	Kurs
20/A/NBP/2011	31.01.2011 r.	3,9345
40/A/NBP/2011	28.02.2011 r.	3,9763
63/A/NBP/2011	31.03.2011 r.	4,0119
83/A/NBP/2011	29.04.2011 r.	3,9376
104/A/NBP/2011	31.05.2011 r.	3,9569
125/A/NBP/2011	30.06.2011 r.	3,9866
146/A/NBP/2011	29.07.2011 r.	4,0125
168/A/NBP/2011	31.08.2011 r.	4,1445
190/A/NBP/2011	30.09.2011 r.	4,4112
211/A/NBP/2011	31.10.2011 r.	4,3433
231/A/NBP/2011	30.11.2011 r.	4,5494
252/A/NBP/2011	30.12.2011 r.	4,4168
Średni kurs za 12 m-cy 2011 r.		4,1401
Najwyższy kurs EUR w okresie 2011 r.		4,5494
Najniższy kurs EUR w okresie 2011 r.		3,9345

Średnia arytmetyczna średnich kursów NBP dla EUR za okres od 01-01 do 31-12-2010 r.		
--	--	--

Numer tabeli	Data	Kurs
20/A/NBP/2010	29.01.2010 r.	4,0616
40/A/NBP/2010	26.02.2010 r.	3,9768
63/A/NBP/2010	31.03.2010 r.	3,8622
84/A/NBP/2010	30.04.2010 r.	3,9020
104/A/NBP/2010	31.05.2010 r.	4,0770
125/A/NBP/2010	30.06.2010 r.	4,1458
147/A/NBP/2010	30.07.2010 r.	4,0080
169/A/NBP/2010	31.08.2010 r.	4,0038
191/A/NBP/2010	30.09.2010 r.	3,9870
212/A/NBP/2010	29.10.2010 r.	3,9944
232/A/NBP/2010	30.11.2010 r.	4,0734
255/A/NBP/2010	31.12.2010 r.	3,9603
Średni kurs za 12 m-cy 2010 r.		4,0044
Najwyższy kurs EUR w okresie 2010 r.		4,1458
Najniższy kurs EUR w okresie 2010 r.		3,8622

Wybrane dane finansowe jednostki dominującej	w tys. zł.		w tys. EUR	
	2011	2010	2011	2010
I. Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	356 857	288 848	86 195	72 133
II. Zysk (strata) z działalności operacyjnej	24 130	19 066	5 828	4 761
III. Zysk (strata) brutto	23 075	18 058	5 574	4 510
IV. Zysk (strata) netto	18 026	14 332	4 354	3 579
V. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	36 790	15 904	8 886	3 972
VI. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-36 400	-19 423	-8 792	-4 850
VII. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	10 552	3 492	2 549	872
VIII. Przepływy pieniężne netto, razem	10 942	-27	2 643	-7
IX. Aktywa, razem	321 573	268 256	72 807	67 736
X. Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	156 078	121 093	35 337	30 577
XI. Zobowiązania długoterminowe	20 772	4 840	4 703	1 222
XII. Zobowiązania krótkoterminowe	121 121	101 745	27 423	25 691
XIII. Kapitał własny	165 496	147 163	37 470	37 160
XIV. Kapitał zakładowy	8 990	8 990	2 035	2 270
XV. Liczba akcji (w szt.)	1 018 127	1 018 127	1 018 127	1 018 127
XVI. Zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	17,18	13,59	4,15	3,39
XVII. Rozwodniony zysk (strata) na jedną akcję zwykłą	15,87	13,59	3,83	3,39
XVIII. Wartość księgową na jedną akcję	162,55	144,54	36,80	36,50
XIX. Rozwodniona wartość księgową na jedną akcję	118,27	144,54	26,76	36,50
XX. Zadeklarowana lub wypłacona dywidenda na jedną akcję zwykłą	0,00	0,00	0,00	0,00

W roku 2010 nie wystąpiły w ocenie Zarządu ZPUE przyczyny rozwadniające zysk na jedną akcję zwykłą. Podjęcie Uchwały nr 5/10/2011 przez WZA z dnia 10.10.2011 w sprawie emisji warrantów subskrypcyjnych serii A z prawem do objęcia akcji Spółki serii F w ocenie Zarządu stanowi czynnik rozwadniający zysk na jedną akcję zwykłą za rok 2011.

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2011 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe, tj. 8 291 825,52 zł. i średnioważoną ilość akcji zwykłych: 482 510,56 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą w 2011 roku wynosi 17,18 zł.

Rozwodniony zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2011 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe po uwzględnieniu czynnika rozwodniającego, tj. 9 036 033,84 zł. i rozwodnionej, średnioważonej ilości akcji zwykłych: 569 347,44 szt. Rozwodniony zysk na jedną akcję zwykłą w 2011 roku wynosi 15,87 zł.

Zysk przypadający na jedną akcję zwykłą w 2010 r. został wyliczony jako iloraz zysku netto przypadającego na akcje zwykłe, tj. 5 684 091,52 zł. i ilości akcji zwykłych: 418 127 szt. Zysk na jedną akcję zwykłą w 2010 roku wynosi 13,59 zł.

W roku 2010 nie wystąpiły w ocenie Zarządu ZPUE SA przyczyny rozwadniające wartość księgową na jedną akcję.

Podjęcie Uchwały nr 5/10/2011 przez WZA z dnia 10.10.2011 w sprawie emisji warrantów subskrypcyjnych serii A z prawem do objęcia akcji Spółki serii F w ocenie Zarządu stanowi czynnik rozwadniający wartość księgową na jedną akcję.

Wartość księgową na jedną akcję w roku 2011 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 165 495 788,55 zł. i całkowitej ilości akcji 1 018 127 szt. Wartość księgową na jedną akcję w roku 2011 wynosiła 162,55 zł.

Rozwodniona wartość księgową na jedną akcję w roku 2011 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 165 495 788,55 zł. i całkowitej ilości akcji po uwzględnieniu rozwodnienia, tj. 1 400 000 szt. Rozwodniona wartość księgową na jedną akcję w roku 2011 wynosiła 118,21 zł.

Wartość księgową na jedną akcję w roku 2010 została wyliczona jako iloraz kapitału własnego w wysokości 147 163 125,94 zł. i całkowitej ilości akcji 1 018 127 szt. Wartość księgową na jedną akcję w roku 2010 wynosiła 144,54 zł.